

PUSTNI GLASNIK

Stanovsko in strokovno glasilo Zveze poštne organizacij za Slovenijo v Ljubljani.

Izhaja 1. in 15. v mesecu. — Cena 24 dinarjev na leto. Naročnina se vnaprej plačuje. — Oglasi po dogovoru. — Poština plačana v gotovini.

Rokopise na uredništvo „Poštnega Glasnika“ v Ljubljani. Reklamacije, oglase in drugo pa na upravništvo lista. Rokopisi se ne vračajo.

Letnik IV.

V Ljubljani, dne 1. maja 1924.

9. številka

J. Čampa:

Prvi maj.

Prvi dan najlepšega meseca v letu. Praznik proletarcev. Internacionalni praznik je to, ki ga praznuje delavstvo po celem svetu: v vestfalskih plavžih in ameriških rudnikih, na avstralskih plantažah, v Kongu in na Ceylonu, na evropskih domenah bajne Indije v tavnica Pekinga.

Tudi mi, duševni delavci, tvorimo del proletarijata — intelektualni proletarijat. Organizirani del delavstva, ki se bori, ali bolje, ki se je skoro že sindikaliziral, pojmuje izraz proletarijat po svoje in nam duševnim delavcem kot celotni masi glede na naš miselni in ideološki značaj odreja naziv proletarcev. Po njegovi teoriji ni še proletarec tisti, ki dela in si v potu svojega obraza za sproti služi svoj kruh, ki se preživlja torej z labilnim kapitalom svojih naravnih telesnih in umstvenih darov ter zmožnosti, priznava pa hkrati obstoječi socialni in družabni red, ki deli človeštvo v glavnem na dva dela — v posedujočega in neposedujočega človeka, marveč je proletarec po njegovem tisti, ki živi od svojega labilnega kapitala in ki se bori proti obstoječemu družabnemu redu v polni zavesti in prepričanju, da je treba človeško družbo preobraziti na zunaj in na znotraj ter jo preorganizirati na principu popolne enakopravnosti.

Ni naša naloga in ne moj namen, spuščati se na tem mestu v razne socialne teorije. Ugotovil bi le nekatere znane stvari. Kajti zdi se mi potrebno, da pričnemo tudi mi pozornejši motriti pokrete delavstva in njegovih organizacij, ker bi se duševni proletarijat pri ročnem lahko marsičesa naučil. Morda sčasoma to ne bo samo potreba, temveč bomo morda kmalu celo prisiljeni, baviti se s temi vprašanji. Saj se je v zadnjem času že večkrat ventiliralo mnenje kooperacije duševnega in ročnega delavstva.

V povojnem času so pljusknili preko celega sveta socialni valovi in potegnili za sabo v vrtnice vse človeštvo. Dva ekstrema se borita v gigantskem boju. Mi vsi občutimo posledice te borbe. Že danes se jasno kaže, kateri ekstrem se bo uveljavil. Nobena fraza več, nobena papirnata filozofska teza ne more skriti in utajiti, da se umika konservatizem novemu, mlademu in svežemu življenju. Socialne reforme zadnjih let so tako vidne in jasne, da mora svet računati z njimi. Seveda, forme še niso ustaljene in izkristalizirane; vsaka mlada, zmagujoča ideja je v svojih prvih korakih, v početnem praktičnem uveljavljanju nesigurna. Ali navzlic temu se pojavljajo v svojem jedru s tako močjo in s takim vplivom, da obide spričo tega tudi njihove nasprotnike tiho spoštovanje. Saj čutijo, da ti socialni valovi z vsemi svojimi reformami niso zgolj produkt enega samega močnega človeškega duha, marveč ogromnega dela človeštva, — da, še več, da je to naravna posledica človeškega razvoja.

Na tej zgodovinski — razvojni poti človeštva se je pričel uveljavljati tudi mali člo-

vek, delavec, ki je stal doslej preziran ob strani kot manjvredno bitje, tako da bo ročni proletarijat po letih borb in preganjanja smel s ponosom praznovati svoj praznik prvega maja. Praznik borbe, dela, energije, vztrajnosti, pravice in svobode. —

V istem času, ko se vspenja do svojih pravic, do lepšega življenja, k majski svobodi ročni proletarijat, je padla beseda o »umirajočem stanu«. Ta stan smo mi, državni nameščenci, duševni proletarijat, ki je igral do zadnjih časov še tako vplivno vlogo v človeški družbi. Kako paradokсно je to! Kako ironično! Kakšna parabola! Umirajoči stan, — ne samo v naši državi, kjer poginjamo najhitreje, — to velja več ali manj za duševni proletarijat vseh držav in narodov.

Toda žalostni heroji ne umirajo več z nasmeškom na ustnicah. Ne živimo več v slavnostni dobi, ko je tragedija deklamirala svoje verze v nekoliko tesnobnem miru. Romantike ni več. Zato tudi »umirajoči stan« ne misli umreti kar tako zlepa s patetično deklamacijo, temveč je pričel v svoji zadnji uri misliti prav resno na rešitev. V nekaterih državah se je začel krčevito upirati poginu. Kot primer za to naj navedem francosko Zvezo uradniških sindikatov (Fédération des Syndicats de Fonctionnaires). Najbolj zanimivo in značilno pri vsem tem je to, da je začel ubirati duševni proletarijat ista pota, ki jih je hodilo že davno v svojem početnem boju ročno delavstvo. Zateka se k sindikalizaciji.

Francoska Zveza uradniških sindikatov je sklenila letos na svojem občnem zboru v Parizu, da stopi ob priliki državnozbornskih volitev v odkrito, javno volilno borbo. V to je poverila poseben volilni akcijski odbor, ki naj izvede to nalogo s pomočjo uradniških organizacij. Organizacije se dele v oblastne in okrajne ter imajo do podrobnosti natančno razdeljen svoj delokrog. Resolucija, ki jo je sklenila Zveza na občnem zboru, se glasi:

»Vsem nujnim dolžnostim nekvarno in nič manj nekvarno nujni disciplini ne sme biti oddan niti en glas odstopajočemu poslancu, ki je ali z javnim dejanjem in javnim glasovanjem, ali z odsotnostjo odklanjal in upropščal uradniške zahteve; noben tak poslanec ne sme priti na listo, ki jo sestavi Zveza in jo pravočasno razglasi oblastnim organizacijam; noben glas ne sme odpasti na kandidate, ki se pismeno ne obvežejo na vprašalne pole, predložene jim od Zveze.«

Akcijski volilni odbor udruženja državnih nameščencev je razdelil državo na šest pokrajinskih okrožij. V teh šestih področjih odločajo departementalne Zveze o tem, za katere kandidate smejo glasovati državni nameščenci.

Tako na Francoskem. Pa tudi v nekaterih drugih državah so se zadnje čase pojavile prave in izrazite uradniške politične stranke s poklicnostanovskim programom in svojimi lastnimi kandidatnimi listami. Jasno je, da se je začelo državno uslužbenstvo pod vplivom socialistične ideologije in vsled opasnosti, ki preti duševnemu proletarijatu, emancipirati

in bo polagoma prelomilo s stoletno tradicijo. S tradicijo namreč, da so bili državni nameščenci ob priliki volitev priganjači raznih političnih strank, navadno vladnih, ki z uradniškimi zahtevami v svojih programih niso imele nič skupnega. Po vzgledu delavskih organizacij uvajajo tudi uradniške organizacije avtonomno politiko. Na čelu temu pokretu je francosko uradništvo, ki razpolaga že z uplivnim stanovskim časopisjem. Pisava tega časopisja se v vehemenci in slogu prav nič ne razločuje od časopisov drugih političnih strank. Voditelji uradniškega gibanja so postavili že tudi uradniško strokovno teorijo, čije duševni oče je Toesca z ozkim krogom sodelavcev — uradnikov. — Kakor so preganjale vlade nekoč delavske pokrete, ki so se gibali v isti smeri, tako je začela seveda nastopati francoska vlada tudi proti temu uradniškemu pokretu z vso strogostjo. Ta nastop ni nepričakovan, kajti je to proces, ki se v politični zgodovini ponavlja vedno in povsod, kjer se določne mase ljudi evolucionirajo v enakih težnjah. Toda noben vladni nastop, nobene disciplinarne preiskave in druge obrambne mere ne bodo mogle trajno zaustavljati tega razvoja. Kajti razmerje med državo in uradništvom se je po vojni temeljito izpremenilo, kar je priznal v zbornici sam Poincaré.

V naši državi sloni to razmerje še na tradicionalni pravniški konstrukciji. Novi uradniški zakon je vgnel naše odnose do vlade — države v precej konservativne, okostenele in času neprimerne oblike. Teoretično sicer dovoljuje ta konstrukcija ob volitvah državnemu uslužbencu svobodno izražanje le v določni smeri, ne dovoljujejo pa mu nastopati korporativno s političnimi sredstvi. Kakor noben drugi državljani, bodisi tega ali onega poklica, tako tudi državni uslužbenec ni nikak abstractum, zato tudi nobena pravniška konstrukcija, nobena uzakonjena formula ne bo v stanu spraviti v novi, demokratični dobi uradniškega gibanja z dnevnega reda. Volilni redi in proporc omogočajo, da lahko tudi državni uslužbenec s pridom uveljavlja svoj vpliv.

Delavsko gibanje, čeprav po svojem izrazu zgolj stanovske narave, je postalo sčasoma politično gibanje. Vsako korporativno gibanje širših mas mora nujno postati politične narave, če je politika to, kar bi v ustavnih državah morala biti: borba za izboljšanje stanja vseh slojev, ki si hočejo z zakoni urediti in zasigurati svoj položaj na korist celokupnosti. Vsako širše gibanje hoče imeti na vlado nekake ingerence. Moderna, socialna politika v pravem smislu je zenačenje diferenc med sloji in razredi državljanov, ukinjenje privilegijev določnim kastam in težnja za vsesplošno dobrobit, za vlado pravičnosti in enakosti med vsemi državljani.

Vsi ti pokreti, vse socialno valovanje bo preobrnilo današnje parlamente v sindikalne forme. Tudi francoski parlament zadobiva že vidno to obliko, če že ne formalno, pa gotovo dejanski. Kajti v resnici krijejo današnje

francoske politične stranke samo še stanovske in interesne sfere. Tega ne morejo več utajiti niti njih različni nazivi, dasi zvane še ustavopravno in ideološko. V resnici je nacionalni blok, ki vlada danes Francijo, Italijo in še marsikatero drugo državo, le še maska vladajoče federacije. Na Francoskem je to federacija industrijev v zvezi s »Comité des Forges« (plavžarska družba). In vodje italijanskega fašizma sami priznavajo, da bi se fašizem brez izdatne podpore bančnih, industrijskih in drugih kapitalističnih družb, ki so hotele paralizirati pokrete druge razredne vrste, ne bil povslej nikdar do tega, kar je danes: oborožena in z denarjem umetno vzdrževana nasilnost. Tega dejstva treznemu razumu ne ovrže nobena glasovna številnost takozvanih »svobodnih« volitev.

Seveda smo v naši državi še daleč od kakih reform v francoski smeri. Naša država je mlada in se mora kot taka boriti še z drugimi težkočami. Njena konsolidacija absorbira za sedaj vse narodne moči, ki nimajo časa iskati časa primernih političnih in organizatoričnih oblik. Toda sodeč po logiki in konstelaciji v naši državi, bodo prej ali slej morale izginiti oblike današnjih organizacij in političnih strank ter narediti prostor novim, ki zrastejo iz novega življenja in novih življenskih potreb. Jasno je, da išče novo, povojno življenje nova, radi nastalih razmer in posledic izpopolnjena demokratična misel, času primernih organizacijskih oblik. In v tem smislu moramo zasledovati pol. gibanje drugih slojev in iz tega razloga morajo ostati naše organizacije nepolitične v današnjem političnem smislu. Če pa bomo vsled novih razmer prisiljeni započeti kdaj borbo s političnimi sredstvi, bo morala biti naša politika edinole avtonomna po vzgledu delavskih organizacij.

Perspektiva v bodoči politični razvoj naše države nam kaže po vsej priliki tele sindikalne oblike: ker je naša zemlja agrarna, bo dominiral in se polastil vlade prej ali slej zemljeradniški sloj. Njemu nasproti pa bodo ostali drugi sloji. V to drugo polovico bo spadal tudi delavski in uradniški sloj, torej oba dela proletarijata. Ta dva dela bosta v drugi polovici najštevilnejša in zato tudi najvplivnejša. Starejša naša uradniška generacija tega skoro gotovo ne uči, — njena usoda je že odločena. Mlajša generacija pa bo morala sodelovati in sooblikovati pri tem preobrazovanju. In od nje, od njene duševne in organizatorične sposobnosti bo odvisno, kakšne bodo oblike nove človeške družbe in njenega novega reda. Od tega pa bo odvisna njena usoda: ali bo tudi duševni delavec praznoval kdaj prvi maj kot praznik novega, lepšega in svobodnejšega življenja, ali pa bo ostal še naprej »umirajoči stan«, ki umira, a umreti ne more ter bo kakor doslej zadnja leta njegov stanovski praznik — prvi april.

Tombola

nizjih poštnih uslužbencev je radi tehničnih ovir preložena na nedeljo 4. maja t. l.

Službena obleka.

Mnogo se je že razpravljalo, kako naj bi se omilila beda, ki tlači naše uradništvo. Bilo je mnogo predlogov, nihče pa se ni dotaknil važne strani, to je službena obleka za uradništvo.

Današnje plače zadostujejo komaj za skromno hrano, na obleko uradnik skoro ne sme misliti. Kako naj si pa nabavi obleko za 2000 Din, ko vendar ne dobi toliko ves mesec. Jasno je tudi, da se raztrga pri tako naporni službi, kakor je na pr. ambulančna, letno najmanj tri obleke, perila pa še več. Zahteva se, da bodi uradnik stanu primerno obločen. Lahko je to ukazati, težko pa je vzpričo socialne bede, ki vlada da-

nes med državnim uradništvom, to izpolnjevati. Zato ni čudno, da se je ob priliki nadziranja neke ambulance predstavil inspektor služitelju, katerega je smatral vsled njegove boljše obleke za šefa voza, tega pa radi njegove oguljene obleke za pomočnika. Iz tega sledi, da je padel danes ugled uradništva pod nivo državnega služitelja. Temu primerno izgleda tudi autoriteta uradnika in disciplina, ki je v vsaki službi brezpogojno potrebna.

Drug slučaj! Peronski uradnik na kolodvorski pošti, ki skrbi za pravilno poslovanje pošte na peronu, nadzoruje predajo in prevzem pošte, je izpostavljen vednim šikanam od strani železniškega osebja **neuradniškega značaja**, ravno zato, ker v ponošeni, na vseh koncih zašiti obleki ni podoben peronskemu uradniku. Pri tem trpi tudi redno poslovanje službe.

V tem oziru so zvaničniki in služitelji na boljšem, ker dobe vsako leto zimsko in letno obleko od erarja. Prav je tako, toda ne uvidim, zakaj ima zvaničnik in služitelj v amb. vozu pravo na službeno obleko, uradnik, čigar obleka ravnotoliko trpi, si pa mora obleko sam kupovati. Morda zato, ker sloni na njegovih ramah vsa odgovornost službe?

Poglejmo železniške uradnike! Ne potujejo kakor mi, njih služba se vrši le v kolodvorskih prostorih in na peronu. Pripomnim, da svoječasno tudi oni niso dobivali brezplačne obleke.

Ne smete misliti, da želim militarizacijo uradništva. Bog varuj! Gre mi samo za materijelno in moralno korist ambulančnega uradništva. Če menijo, da uniforma poštarjev ni na mestu, naj pa dajo brezplačno civilno obleko. Ker pa tega najbrže ne bomo dosegli, zahtevajmo to, kar pritiče našim zvaničnikom, služiteljem, železničarjem in drugim.

Ker je to zaradi budžetne nemožnosti pred enim letom neizvedljivo, naj se zavzame zveza in savez za to, da se izdajo letos vsaj predpisi o uradniški službeni obleki, kar bo sedaj, ko velja za vso državo enak zakon, lahko izvedljivo. Za enkrat si bo rad nemara vsak sam nabavil službeno obleko, ker se nosi poleti platnena obleka, ki je veliko cenejša od civilne. V ambulančnem vozu bo vsak inspektor lahko takoj spoznal vodjo voza, peronskemu uradniku bo prihranjena marsikatera neprilika od strani železniških organov, služba pa se bo nemoteno vršila.

Ambulancar.

NA OBROKE

brez povišanja cene moška in damska konfekcija.

E. Bernatovič. Mestni trg 5.

Spor z maturanti v Avstriji.

»V nedeljo 3. februarja se je vršil sestanek maturantov, ki je zasledoval smoter, razgovarjati se o posebnostih te v predizobrazbi najboljše kvalificirane skupine in izdelati program, ki naj bi bil zastopan od vseh organizacij.

Na ta sestanek so bile povabljene vse organizacije. Zveza organizacij in strokovna organizacija sta prišli, poštna organizacija pa ne. Zakaj?

Zato gotovo ne, ker nismo hoteli naše članke, ki so maturanti, zastopati z isto skrbnostjo in z isto intenzivnostjo kot vse druge skupine. Zato gotovo ne, ker ne upoštevamo zahtev posameznih skupin ravno tako kakor zahteve, ki zadevajo skupno vse kategorije. Vzroki so drugi, vzroki so organizacijsko principijelnega načina.

Način, kako je bil organiziran setanek od 3. februarja, smatramo za organizatorično pogreško. Majhne, neodgovorne organizacije lahko delajo tej pogreški koncesije — ne pa poštna organizacija. Na ta sestanek so bile vabljene vse organizacije. Praktično bi se dalo torej izvesti, da bi brezplivni zastopniki organizacij zahteve formulirali, vplivne organizacije pa bi preskrbele izvojevanje teh zahtev. Da bi se pa spuščali z rumenimi organizacijami v brezploden konkurenčnotekmovalni besedni boj, za to pa je nam organizacijsko delo vendar le preveč resno.

Vzemimo, da akceptiramo stališče onih tovarišev, ki ne iščejo zastopa svojih interesov na tleh svoje organizacije, nego neodvisno od svoje organizacije pripadnosti na tleh svoje kategorije, to bi bil seveda signal za vse druge skupine, to bi bil začetek boja vseh proti vsem, to bi

bil pogin organizacije, začetek društev po kategorijah. To bi bilo torej usodepolno za vse skupine, tudi za maturante. Maturanti, ki pripadajo poštni organizaciji, bodo to načelo brez nadaljnega zapopadli in priznali.

Bistvo organizacije obstoji v tem, da najdejo v nji vse skupine izenačbo svojih zahtev na skupen program. Če hočejo naši maturanti to izenačenje, potem se more najti to samo na tleh naše organizacije v resnem skupnem delovanju vseh skupin. Kaj drugega bi bilo neorganizatorično.

Se en svèt onim tovarišem, ki so organizirani v drugih organizacijah ali ki imajo za obljube drugih organizacij poslušno uho; prav kratak svèt: zahtevajte od teh organizacij in prazno govoričenje po setankih, ampak nemudoma jasen program, ne lovenja članov, ampak praktično organizacijsko delo!

Kadar boste tako daleč — vi seveda ne boste nikoli prišli tako daleč — nam o tem poročajte!

To je prevod članka »Organizacijsko načelo« v 2/3. let. št. strokovnega glasila poštnih nameščencev v Avstriji »Die Postgewerkschaft«. Torej tudi v Avstriji so ljudje, ki jim je več kategorija kot skupnost. Pri čitanju pozabljaš, da je bilo vse to na Dunaju, tako znano in domače se nam zdi vse skupaj. Ali nismo mi govorili teh besed? Ali ne srečujemo mi vsak dan teh zastopnikov, ki iščejo zastopstvo svojih interesov v okviru svoje kategorije mesto v okviru vsepoštne organizacije? Ali ne pridigamo tudi mi da je začetek društev po kategorijah začetek boja vseh proti vsem, to pa pogin organizacije? Resnično, ta v predizobrazbi najboljše kvalificirana skupina ne hodi samo v Avstriji svojih, skupnosti škodljivih potov! Zato prinašamo v prevodu dunajski članek, saj bi človek mislil, da je original. — Joja.

Na Gorenjskem je fletno — odgovor.

Pod tem naslovom, za katerega se gospod člankar boji, da utegne biti neprimeren za naš list, je povedana žalostna resnica: slika življenja naših tovarišev na deželi.

Kakšne so razmere in življenje tovarišev na Gorenjskem danes, ne vem; sodeč po članku in opazovanjih na zadnjem občnem zboru, morajo biti temeljito drugačne kakor so bile pred leti. Hotela sem vzeti Gorenjce v zaščito pred sicer upravičenimi pa vendar malo preostri očitki, pa žal, danes tega več ne morem. Naj povem zakaj ne.

Kako srečno je bilo izbrano za letošnji občni zbor mesto Celje, je pričala obilna udeležba. To nam je jasen dokaz, da se zavedajo tovariši onkraj Save drugače svojih stanovskih dolžnosti kakor mi. Posebno Maribor in Savinska dolina sta bila lepo zastopana. Zakaj smo pa pri nas tako mlačni in zaspani? Iz zelene Štajerske je prišlo na občni zbor res mnogo tovarišev, katerim gre vsa hvala za požrtvovalnost; nekateri so morali celo prenočiti v Celju, a to jih ni strašilo, vzlic temu so prišli, to je zavednost, takih tovarišev je organizacija lahko vesela. Če človek dela in se trudi za dobro vseh, ima užitek in zadovoljenje prisostvovati takemu občnemu zboru kakor je bil zadnji v Celju. Veselje je videti okoli sebe ljudi, ki imajo smisel za delo in ki upoštevajo trud svojih voditeljev. Taki tudi sami pokažejo resno voljo, pomagati z nasveti in vzgledom, kar dviga pogum onih, ki stoje na čelu organizaciji, da sprejmejo z veseljem vso težo dela na svoje rame.

Le poglejte tovarišice na Štajerskem, kako se zavedajo svojih dolžnosti bolj kot pri nas! Ali ni žalostno, da vedno in povsodi slišimo: »Ljubljana, kako si zaspala! Res je, bilo nas je razmeroma precej, toda zopet one, ki so vedno. Nekaj izjem, par novih obrazov je pa vendar bilo, prav teh sem bila posebno vesela, morda se pa vendar oživimo.

Odkrito povem, da je bilo tudi mene sram, ko smo se v Celju menili, odkod je kdo; zaman smo čakali, da slišimo imena naših najlepših krajev, krasov naše ožje domovine: Kranj, Trzin, Škofja Loka, Bled, Jesenice, Bohinj, Nobenega! Nekaj Dolenjcev je prišlo. Ali so res Gorenjci taki? Tega bi si ne mogla nikdar misliti. Sama sem bila med njimi pred nekaj leti. Takrat nismo bili tako zaspani. Sicer nismo imeli take organizacije kot sedaj, pa smo si sami pomagali: Gofili smo družabne sestanke, tovariši severnejših uradov smo se sestajali na Jesenicah, v Dovjem,

Radovljici ter bili tako v stalnih stikih. Kako čudno izgleda, če se najbližji sosedi ne poznajo, še bolj žalostno pa je, ako stanovski tovariši-sosedje drug drugega ne poznajo. Mi smo bili drugačni. Nismo hoteli, da bi se zagreblili med štiri stene ter postali filistri. Gojili smo sport, hodili po dve tri ure daleč h gledališkim predstavam, z največjim veseljem bi prišli tudi na sestanek, ko bi nas pozvala naša stanovska organizacija. Da je danes Gorenjska tako mlačna, kar ne morem verjeti. Ravno na Gorenjskem poznam tovariše, ki so jako delavni v raznih društvih, sodelujejo pri gledaliških predstavah, zato me boli, ko vidim, da za stanovske interese nimajo nobenega zanimanja. Kje ste Kranj, Škofja Loka, Tržič, Jesenice, ali hočete zaostati za nami, ki smo bili nekdanj med vami, pa smo odnesli seboj v mesto tako lepe spomine? Na občni zbor vas ni bilo, zaman smo čakali na sinove in hčere naših divnih planin. Res je, naše gmotne razmere so se izpremenile, toda treba je le malo volje in požrtvovalnosti, pa gre vse. Saj tudi takrat pred leti nismo imeli preveč, pa če ni bilo za vlak, smo jo mahnili peš iz Radovljice na Jesenice, smo prišli vsaj na čisti zrak iz mračnih sten pisarne. To je bilo veselje, ko smo se šešli starejši Gorenjci, kolegi med seboj, bili smo si bratje in sestre v veselju in trpljenju, drug drugemu smo si pomagali. Čim več nas je bilo, tem večje je bilo veselje, srečni smo bili, da se lahko pogovorimo, potožimo drug drugemu, pomagamo z nasveti itd. Na koncu po resnih debatah smo pa malo zapeli in zaplesali, postali smo otroci, veseli svobodnih trenutkov, katerih itak nismo imeli mnogo. S tem smo si svežili telo in dušo. Taki smo bili včasih poštni ljudje na Gorenjskem. (Dalje prihodnjič.)

Nove draginjske doklade državnih nameščencev.

Ministrski svet je sprejel v svoji seji 17. aprila tl. predlog finančnega ministrstva o novih draginjskih dokladah, ki stopi 1. maja tl. v veljavo. Objavljamo samo najvažnejše izpremembe te nove določbe.

Člen 8.

Draginjske doklade za rodbino so za vse drž. uslužbenec enake, neglede na drag. razrede. Znašajo mesečno a) za ženo po 150 Din b) za vsakega zakonskega ali pozakonjenega otroka po 150 Din mesečno, računajoč pri tem tudi dodatek za otroke, ki je določen po čl. 41. nove pragmatike. (Po novem zakonu nam gre tudi vzgojevalnina za otroke, ki se odbije po tem odloku od mesečne rodbinske drag. doklade. Primer: uslužbenec ima po novi pragmatiki pravico do vzgojevalnine za otroka nad 6 let starega po 600 Din letno, to je po 50 Din mesečno. Teh 50 dinarjev se mu odbije od onih 150 Din mesečne drag. doklade, z eno besedo, doklade za otroke se niti za eno paro ne zvišajo).

Člen 18.

Uslužbenici, ki so po privatnem poslu na dopustu preko 40 dni v koledarskem letu, (prej 30 dni) nimajo pravice do osebnih draginjskih doklad.

Člen 22.

Ako se drž. uslužbencu s premetitvijo ali z napredovanjem izpremene osebne doklade, mu teko nove doklade od 1. dne meseca, ki sledi mesecu, v katerem je bil premeščen uslužbenec razrešen dolžnosti, odnosno v katerem je napredoval.

Člen 23.

Ker se odredajo po tem odloku drag. doklade v mesečnih zneskih, se izpremembe v teku meseca ne upoštevajo, temveč je merodajno stanje 1. dne vsakega meseca, za novo imenovane uslužbenec pa dan nastopa službe.

Člen 27.

V primeru, da bi prejemal po tem odloku kdo na plači in dokladah manj kakor je prejemal do 1. januarja tl., ima pravico do razlike teh prejemkov. Odlok o pravu na to razliko izda ministrstvo za finance. (gen. direkcija računovodstva.)

Člen 28.

Državni uslužbenici s polnimi službenimi leti, ki se upokoje po 1. septembru 1923. po predpisih nove pragmatike, prejemajo iste osebne in rodbinske doklade kakor aktivni uslužbenici. Pravico imajo do vseh osebnih in rodbinskih doklad (brez specijelnih doklad), kakršne prejemajo aktivni uslužbenici istega položaja, v katerem so bili ti upokojevalci upokojeni. Vsi ostali upokojevalci (ki

imajo polne služ. dobe) prejemajo drag. doklade v smislu člena 239 nove pragmatike še nadalje po zakonu o drag dokladah od 28. februarja 1922.

Člen 29.

Za definitivno rešitev vprašanja o prejemkih (plače, drag. doklade in drugi dodatki) kakor tudi izplačanega avansa (predumov) za čas od 1. oktobra 1923. do 1. maja 1924, predloži finančni minister ministrskemu svetu naknadni predlog.

S to uredbo se naše drag. doklade skoro nič ne izpremenijo, nekaterim se celo poslabšajo. S tem odlokom je tudi ukinjena drag. doklada za očeta, mater, deda in babico, ki so jo nekateri uslužbenici do sedaj prejemali. Ta nova odredba stopi v veljavo s 1. majem in se z njo razveljavijo vsi dosedanj predpisi o draginjskih dokladah.

Protestiramo proti takemu »izboljšanju« našega bednega stanja in se pridružujemo protestu Centralnega Saveza v Beogradu z zahtevo, da skliče po vsej državi protestne shode, da povemo ljudstvu, kako so se nam plače povišale, da ne bodo trgovci, hišni gospodarji in drugi računali na to.

Organizatorično gibanje.

Mednarodne organizatorične smernice.

(Konec)

Načelo, ki je lebdelo izvrševalnemu odboru pri snovanju I. P. T. T. je bilo: ugotoviti v vsaki deželi najnaprednejšo organizacijo. Katera organizacija pa se naj smatra kot strokovno najnaprednejša? Izvršilni odbor je odločil, da je smatrati v splošnem za strokovno najbolj napredno ono organizacijo, ki je priključena strokovni centrali svoje dežele, oziroma, ki je od nje priznana. Da pa je odbor napram posebnostim določenih dežel pravičen, je izvršilni odbor odločil, da ima pravico, delati izjeme od tega pravila.

Okvir, ki je tako potegnjjen, je dovolj rahel, da je razvoj naše internacionale svobodni napram vsem deželam, po drugi strani pa dovolj napet, da prepreči, da bi ostala naša internacionala bojno torišče medsebojno nasprotujočih si elementov.

Program, ki ima te smernice v členu IV, postane prav razumljiv šele, če poznamo zgodovino njegovega postanka. Člen IV. je bil formuliran dne 16. junija 1920 v Bernu. Takrat je šlo za to, da se najde črta, ki je omogočala po eni strani internacionalo v Amsterdam orijentiranim zvezam Anglije, Francije, Italije in Avstrije, po drugi strani pa internacionalo neorijentiranim nevtralnim zvezam Nemčije in Švice, da se stope v internacionalnem poklicnem združenju. Obliki, ki se je našla, sta pritrčila oba dela in je doslej tudi obveljala. Vsi deli, tudi one dežele, v katerih sta se priključili po sklepu izvršilnega odbora dve tendenci I. P. T. T. (nevtralna in svobodostrokovna), so našli primerne metode internacionalnega skupnega delovanja.

Omeniti moramo še eno nacionalno in eno internacionalo smernico.

Program priznava vsem v I. P. T. T. včlanjenim zvezam v vseh nacionalnih zadevah nacionalno avtonomijo.

To je prav za prav samo ob sebi umevno. Treba pa je bilo to v programu izrecno poudariti, ker obstoji vsekakor iz Moskve izvirajoča tendenca, ki negira nacionalno avtonomijo.

Tudi internacionala smernica je prav enostavna. Vsaka organizacija sme biti kot poklicno združenje samo enkrat organizirana in pred vsem ne na dve smeri, ki sta si nasprotni. Tako se mora razumeti člen II, ki določa skupno delovanje z internacionalo strokovno zvezo v Amsterdamu.

Vemo, da je izvršilni odbor iz teh razgovorov doslej nasprotoval, da bi se sprejeli tudi Rusi v zvezo. Kajti Rusi so priključeni rdeči strokovni internacionali, ki v svojem programu (člen IV) predvideva najostrejšo pobujanje amsterdamske internacionale, Rusi pa žele ravno tako priključitve k I. P. T. T.,

ki od svoje strani določa v svojem programu skupno delovanje z amsterdamsko internacionalo. To notranje protislovje se doslej ni moglo premostiti.

Vsaka internacionala organizacija poznava težkoče, ki so nacionalni organizaciji prihranjene. Te težkoče moremo premagati samo tedaj, če napremo ne samo svoje najboljše organizatorične nego tudi najboljše duševne in moralne sile naše ideje. Sile, ki jih vsaka internacionala organizacija najbolj potrebuje, so medsebojno razumevanje, prizanesljivost in ona potrpežljivost, o kateri sta rekla Nemeč Goethe in pred njim Francoz Buffon, da ustvarja genije.

Naš program je iz tega duha nastal in se mora iz tega duha razumeti in zapopasti. Ta duh naj preveva naše praktično internacionalo delovanje. Ta duh nas privede bliže tudi našemu zadnjemu odločilnemu cilju — sporazumu narodov.

Občni zbor Sekcije poštnih, telegrafskih in čekovnih činovnikov.

(Nadaljevanje.)

V zadnji številki »Poštnega glasnika« je izostal v gornjem članku pred poročilom predsednika cel odstavek, ki se glasi:

Občni zbor je bil izvršno obiskan, udeležilo se ga je 118 članov. Zborovanje so posetili tudi: zastopnik poštnega ravnateljstva šef ofseka I. r. gosp. dr. Lebar, predsednik Zveze tov. Urbančič, zastopnik upravnikov gosp. Slavec iz Laškega in upravnik celjske pošte gosp. Mirnik. Predsednik je v uvodu vse te iskreno pozdravil ter jih zahvalil za udeležbo.

2. Poročilo tajnika. — Tajnik tov. Čampa izvaja: Takrat, ko je prevzel dosedanj odbor vodstvo Sekcije, so bili za našo organizacijo kritični in usodni časi. Na eni strani so nam grozile posledice dogodkov in izgubljenih bojev, ki so jih bile naše organizacije sredi lanskega poletja, posledice, ki so pretile popolnoma razrahljati naše, tedaj že itak premalo močne vrste, na drugi strani pa se je z veliko naglico bližal čas naše razvrstitve po novem uradniškem zakonu. Razumljivo je, da so nas težile takrat hude skrbi, saj se je bližal z razvrstitvijo tisti čas, ki je zahteval baš od nas, od naše skupine in od naše Sekcije največ solidarnosti, enodušnosti, moči in organizatorične discipline. Kajti lahko rečemo, da je bil čas razvrstitve za malokatero drugo skupino državnih nameščencev tako usodepoln kakor je bil usodepoln baš za nas, ki smo se zbirali v okrilju Sekcije. Saj smo stali na tehtnici, na nesigurni brvi med drugo in tretjo kategorijo.

Na izrednem občnem zboru dne 16. septembra lanskega leta so bile izvoljene v vodstvo Sekcije večinoma mlade in prožne moči, ki so se vrgle takoj in energično na delo. Prva naloga sekijskega vodstva je bila konsolidacija razmer v notranosti organizacije. S tem smo hoteli paralizirati škodljive in razkrajalne vplive, ki so se polastili članstva po naši neuspehi akciji lanskega avgusta. To se nam je posrečilo bolj in hitreje, nego smo pričakovali. Tisti lanski krči Sekciji torej niso zapustili nikakih resnejših posledic. Kar se tiče števila članstva, smo za nekaj odstotkov od lanskega leta celo napredovali. Posebno v mestih in večjih krajih, predvsem v Ljubljani, smo dosegli visoko število organiziranih tovarišev in tovarišic, skoro 95%. Mariborska skupina, ki jo smemo po pravici imenovati v vsakem oziru elito naše Sekcije, je bila dosegla to število že preje. Na žalost pa moram ugotoviti, da je začela dežela zaostajati. Seveda se je skupno število naših članov precej skrcilo od lanskega leta; vzrok temu je redukcija, premetitve v območje drugih direktij in druge izgube. V teh par letih, kar ni bilo nobenega pomladka in naraščaja, je padlo število tovarišev naše skupine skoro na polovico nekdanjega števila. To priča, da so nam naši gospodarji vajeti v službi in pri delu poštno nategnili. Posebno v zadnjem času nas je začela ta tesna, kratka in trda vprega zelo žuliti; občutili pa bomo to še bridkeje sedaj na poletje, ko radi pomanjkanja delovnih moči ne bomo mogli redno na dopuste. Bodoči odbor bo moral krepko napeti protivajeti, da to in pa nečloveško in nesocijalno mučenje ljudi, ki se dogaja zadnje čase po nekaterih uradih, za vsako

ceno preneha in ne sme dopustiti, da pademo pod nivo sužnjevanja in živali.

Če smo na eni strani, kakor sem rekel, glede števila članstva nekaj pridobili, pa moram, žal, takoj ugotoviti, da smo na drugi strani v pogledu stanovske zavednosti in zanimanja za organizacijo precej izgubili. Če zaključimo v tem oziru bilanco, vidimo, da gremo rakovo pot. Vedno poudarjam, da v organizaciji ne odločuje kvantiteta, marveč kvaliteta članstva. Kaj mi pomagajo legije vojakov, če pa nimajo v trenutku, ko je treba iti v boj, pušk ali pa se razlijejo po bojišču brez načrta, brez glave in brez impulza kakor desorganizirana, plašna čreda, ki ne ve, kaj bi in kam bi in ki jim manjka vsak čut skupnosti. Nezanimanje za organizacijo in stanovska nezavednost se zrcali vsepovsod: na sestankih, občinskih zborih, v uradu, v privatnem razgovoru, pri čitanju, ali bolje, pri nečitanju »Poštnega glasnika«, kakor tudi v maloštevilnih dopisih, ki jih organizacija še tu pa tam dobiva od svojih članov. Da sem čisto odkritosrčen, moram povedati, da je zlasti mlajša generacija, predvsem pa mlajše tovarišice, napram svoji organizaciji popolnoma apatična. Naši starejši tovariši s ponosom pripovedujejo, kako je bilo nekoč vse drugače. Takrat so bili občni zbori veliki letni prazniki, nič manj imenitni ko Božič ali Velika noč. Tovariši in tovarišice so jih komaj čakali in se jih udeleževati od blizu in od daleč. Romali so na občni zbor kakor božjepotniki, kakor pravoverni v Meko. Danes tega ni več. Tucati ljudi, to je delavcem v organizaciji polena pod noge skrivaj istih obrazov, ki jih vidiš na sejah, sestankih in prireditvah. Samo tucati ljudi, ki dela, samo trije ali štirje pišejo strokovni list, vsi drugi pa stoje ob strani in čakajo s prekrizanimi rokami. Pa da bi vsaj samo vstali in molčali, da vsaj podirali ne bi za drugimi, ki zidajo! In če mislijo, da je treba kritizirati, da bi se oglasili vsaj takrat, kadar je čas za to in tam, kjer je mesto za kritiko. Ali večina teh ljudi meče maloštevilnim delavcem v organizaciji polena pod noge skrivaj izza plot, zabavlja, se posmehuje in roga, njim je organizacija samo burka. Članarino plačujejo zato, da imajo mir pred nadlegovanjem blagajnika in zupnikov in pa da kupijo s tistimi dinarji pravico do zabavljanja. Toda zastoj izgubljam besede. Kajti tistih ljudi, ki jim veljajo te besede, danes ni tukaj med nami. Blebatač in nergač nima tistega poguma, ne tiste lepe čednosti, da bi kritiziral pred pristojnim forumom.

Drugače pa je Sekcija v tem poslovnem letu lepo in pridno delovala. Imeli smo v tem polletu (od izrednega občnega zbora) pet sklepčnih sej. Rešenih je bilo okrog 80 dopisov, večinoma zadeve, v katerih smo morali intervenirati pri direkciji. Morda sem in tja kake stvari nismo takoj rešili, toda pomisliti je treba, da so člani našega odbora skoro vsi od prometa in da so bili vsled neenakosti službe porazgovori in seje zelo otežocene.

Delegata je poslala Sekcija dvakrat v Beograd, obakrat radi naše razvrstitve po novi službeni pragmatiki in pa radi raznih intervencij pri ministrstvu v zadevah svojih članov. Zupnik mariborske skupine tov. Kunst pa je bil vabljen petkrat kot delegat v Ljubljano v raznih njenih in važnih zadevah.

V zadnjem času je začelo vodstvo Sekcije razmišljati o tem, kako bi preneslo svoje delovanje intenzivnejše med tovariše na deželi. Bavilo se je z načrtom, da bi se preorganizirala Sekcija po krajevnih in okrožnih skupinah. V to svrhu smo ustanovili pri večjih poštah zaupniška mesta. Iz zadnjih števk Glasnika pa ste lahko razvideli, kako malo odmeva je našel ta zamisel med nekaterimi tovariši in tovarišicami na deželi. Nekateri sekcijski zupniki že prav pridno delujejo, njim gre tudi zahvala, da se je število članstva dvignilo. Čaka jih pa še večja in važnejša naloga: dvigniti med tovariši stanovsko zavest in zanimanje za organizacijo, da dosežemo čimprej po duhu in kvaliteti to, kar smo dossegli kvantitativno. Kajti brez notranje moči zavednosti in brez agilnosti od strani vseh članov, je organizacija le trhla stavba na pesku, je nezmožna za vsako borbo in nesposobna, da bi si kaj priborila, pa naj je številno še tako velika.

Zvišali smo nekoliko članarino na ta način, da smo uvedli za svoje člane obvezno naročitev na »Poštni Glasnik«, ki je bil v veliki tiski in smo se bali za njegov obstoj. Sicer ne smete misliti, da smo ga s tem Bog ve kako osigurali, ker nas je po številu še vedno premalo, da bi mogli to storiti; ali vsaj za eno leto se nam zanj ni treba

bati, ker ga znatno vzdržujejo tudi inserati. Brez strokovnega lista bi bila organizacija podobna mutcu, zato upam, da ne bodede dopustili, da bi ga kedaj izgubili in da bodede žrtvovali zanj tudi več, če bo treba. Ponovno pa prosimo in vabimo vse tovariše in tovarišice k sodelovanju. List ima premalo dopisnikov in ne smete se čuditi, da ni tak, kakor bi si ga želeli, če piše vse številke dvoje ali troje vedno istih ljudi.

Glavni cilj, takorekoč ledovni program Sekcije pa je bila reorganizacija Zveze. Delali smo vedno in povsod z vso vnemo na to, da bi se ujedinele vse skupine poštних uslužbenecov, vsa društva v eno samo čvrsto in enotno organizacijo. Pri tem nas niso vodili nikoli nelepni osebnosti ali partizanski nagibi, smo nesebično in pošteno sledili idealni težnji: pomoči sebi in tovarišem drugih skupin, kakor si vzajemno pomagajo v sili in nadlogi pravi bratje med seboj. Kakšne uspehe smo dosegli, to je povedal že tov. predsednik. Pripominjam k temu samo to: Zdi se mi, da poštni nameščenci še nismo zreli za skupno delo v enotni organizaciji. Ne moremo se vspeti preko osebnosti do stvari same, do njenega jedra in še vedno ne moremo pokopati v svojih srcih grde nevoščljivosti in zavisti, ki ne privošči tovarišju sotrpin, da bi zajemal iz iste beraške sklade. Še vedno imamo med seboj ljudi, ki so najbolj srečni tedaj, če vidijo, da se godi komu še slabše, in ki si lajšajo svojo revščino s tolažbo, da trpe drugi še več nego oni sami.

Dovolite mi, da spregovorim še o nekem drugem zlu, ki se počasi zajeda prav potuhnjeno v naše organizacije in jih razkraja, da ne morejo do boljšega uspeha. To zlo so politične strasti, ki se danes niti pred pragom strokovnih organizacij več ne ustavljajo. Vem, da je to vprašanje silno delikatno in da si mnogi maše ušesa, če jim omenjaš to zlo. Toda ne pomaga nam nič, če si še tako mašimo ušesa in oči; to se mi zdi ravno tako, kakor če bi se užigala streha nad našimi glavami, mi pa bi kričali: ne glejmo tja, ne govorimo o ognju, stran se obrni! Tako ne bomo rešili hiše pred požarom.

Ob priliki pobiranja članarine sem slišal dostikrat tale ugovor: »Eh, kaj bi se organiziral, kaj pa nam pomagajo organizacije, če pa se drži na vladi ta in ta stranka«. — Nekaj drugi tovariš pa se ni hotel včlaniti z izgovorom: »Dokler ne bomo imeli Slovenci avtonomije, se ne včlanim, ker je organizacija pri sedanjem centralističnem režimu brezpomembna«. — Tretji je spet rekel: »Kot član Sekcije in naše Zveze sem vsredno član tudi Saveza v Beogradu. Predsednik Saveza pa je radikalec in dokler bo ta predsednik, se jaz ne organiziram.« — Ko smo uvedli obligatno naročitev na »Poštni glasnik«, nam je vrnil neki tovariš ves ogorčen list. Ko smo ga vprašali po vzroku, je odgovoril: »Ker nočem biti naročnik Glasnika, ne morem in nočem biti član Sekcije. Lista pa ne maram za nobeno ceno, ker udriha po demokratih«. In takih absurdnih primerov, ki jasno dokazujejo, kako hočejo nekateri siloma uvedti politični strup v organizacijo, bi lahko navedel še več, da o tem niti ne govorim, kako se zakulisno bide boj in se snujejo nakane, kako in preko katerih oseb naj bi nekateri politične stranke dobile kar celo organizacijo v svoje roke. Prišli so k nemu ali drugemu izmed nas tovariši, ki se niso kar nič ženirali brez ovinkov prigovarjati, naj se organizacija nasloni na to ali ono politično stranko, češ ta je močna, vplivna, je vladna stranka in dosegli bomo vse.

Taki in enaki nazori so napačni in škodljivi. Zato je treba resno zaklicati vsakomur: Proč od naše organizacije z roko, ki ima politične tendence! Zasebno moramo spoštovati vsako pošteno politično ali svetovno naziranje sotovariša, toda uveljavljanje političnih načel v strokovni organizaciji, pa naj bodo ta načela drugače še tako lepa in poštena, je zločin nad organizacijo in nad tovariši. Kajti v strokovni organizaciji se ne družijo ljudje na programu enakih političnih ali svetovnih naziranj, marveč edinole radi obrambe skupnih stanovskih interesov. Zasebno in politično smo si izven organizacije lahko nasprotniki, kakor hitro pa prestopimo prag organizacije, smo si bratje in sestre po trpljenju in bedi, tovariši v skupni težnji, izboljšati svoj stanovski položaj. Ne bilo bi koristno in dobro ne za ugled, ne za čast, ne za uspeh organizacije, če bi jo prodajali ko politično vlačugo zdaj tej zdaj oni stranki, posebno ne danes in pri nas, ko živimo v večnih političnih krizah. Danes je stranka na vladi, jutri že v skrajni opoziciji. Kam bi nas to privedlo? Slabo se tolažijo tudi tisti, ki

mislijo, da bi mogla ta ali ona izpremena vladnega režima popolnoma zadovoljiti naše težnje in nas trajno osigurati. Naj je režim tak ali tak, naj vlada ta ali ona politična stranka, nekaj ostane vedno, nekaj za nas bistvenega, česar mi ne moremo izpremeniti: Država, ki jo zastopa danes ta, jutri drugačna politična vlada, je in ostane naš delodajalec in mi njeni delojemalci. Med delodajalcem in delojemalcem pa ne morejo vladati nikdar prav pristranski odnosi, kajti interesni sferi obeh se križata. Nikoli nobena vlada, nobena politična stranka, ki bo predstavljala vlado, nam ne bo dala sama od sebe in radevolje vsega tega, kar hočemo in potrebujemo; vsak izboljšek, vsako pravico si bomo morali sami priboriti, če jo bomo hoteli imeti. Za to borbo pa moramo imeti čisto, neomadeževano, nepolitično in samo strokovno organizacijo.

Naša Sekcija je, hvala Bogu, menda edina organizacija, ki je imela do sedaj zmerom tako vodstvo, da se mu v tem oziru ne more nič očitati. Zato pa je imela v primeri z drugimi organizacijami tudi največ uspeha; zato je v svojem jedru najbolj zdrava in živlensko najbolj zmožna organizacija. Bodoče vodstvo in vsi tovariši naj jo ohranijo tako čisto in neotrovano tudi v bodoče.

Mnogo jih je, ki neprenehoma kriče: »Kaj pa ste dosegli z organizacijo, kje pa je kaj uspehov?« Najbolj glasno kriče tisti, ki o organizaciji in o delu v organizaciji nimajo niti pojma in pa tisti, ki nočejo biti člani organizacije. Takim ljudem bi lahko odgovorili: Prijatelji, ne smeli bi se čuditi, če bi uspehov v resnici ne bilo! Kaj ste že kdaj videli, da bi vlekel stroj brez ognja in pare, brez bencina? Organizacija je kakor velik stroj, članstvo pa je ogenj in para, je bencin, ki ta stroj goni. Če je malo ognja in pare, če je bencina premalo ali če je zanič, stroj ne bo deloval.

Ljudem, ki se za organizacijo ne brigajo, je težko dokazati uspehe. Prijatelji, lahko pa vam te uspehe dokažemo na drug, bolj viden in občutljiv način: razpustimo organizacijo samo za eno leto, pa bomo videli in spoznali uspehe vsi. Ljudje mislijo, da je prišla vsaka stvar, ki jo je organizacija svojim članom priborila, sama od sebe. Prometno osebje pri pošti, ki ga tvori v pretežni večini naša skupina, pride po pragmatiki v drugo kategorijo. Mnogo tovarišev in tovarišic misli, da je to nekaj samo po sebi uumevnega in da drugače sploh priti ni moglo. Toda tisti, ki so v organizaciji delali in pa tisti, ki so stali organizaciji blizu in zasledovali njeno delo, vedo, da nam to ni padlo samo od sebe ali pa slučajno v naročje. Za ta uspeh smo se morali trdo boriti; za pragmatiko se nismo borili samo en teden ali en mesec, ta boj je trajal par let. Par let smo morali stati budno na straži, izrabljati vsako konjunkturo, odbijati mnogotere napade, paralizirati tajne spletke in intrige naših neprijateljev, ki so nas hoteli potisniti navzdol. Ta boj je bil tih, zato pa tem bolj vroč in manj viden. Zato pa marsikateri naš tovariš in tovarišica ne zna ceniti dovolj tega, kar smo pridobili. Le tisti zna ceniti in prav uživati svoj uspeh, ki se je zanj tudi boril. Marsikdo bo leta in leta užival sadove in dobrote tega boja in uspeha, pa ne bo niti pomislil, da so se morali za to nekateri krvavo boriti. Vsem tistim, ki o tem še nikoli niso razmišljali in ki nas kriče vprašujejo po uspehih, priporočamo, da vzamejo svinčnik v roko in zračunajo razliko v prejemkih med drugo in tretjo kategorijo. Če pomnože to razliko z 10, 20 ali celo s 30 službenimi leti, se bodo najbrže le uverili, da je to uspeh in da ni vseeno, v katero kategorijo smo prišli. Lahko se bodo tudi uverili, da se je naš boj izplačal in da se članarina, plačana organizaciji, in pa delo v organizaciji obrestuje dovolj plodnosno.

Ne trdimo, da se posameznikom niso zgodile krivice. Toda če bomo imeli dobro organizacijo z dobrim, zavednim in požrtvovalnim članstvom, bodede uverjeni, da počasi tudi vse krivice popravimo.

Poleg našega Saveza je še nekdo, čigar imo in delo je tako tesno spojeno z našimi uspehi, da tega ne moremo in ne smemo nikoli pozabiti. Boril se je z nami ramo ob ramo, veselil se z nami v veselih in tugoval v žalostnih časih, pač vzgled pravega in resničnega tovarištva, radi česar si je nakopal sovraštvo in postal v organizaciji skoro žrtev svojega tovarištva in resničnega socialnega čustvovanja do nižjih naših skupin. To je vodja in tovariš v našem boju, predsednik naše

Zveze gospod Urbančič. Ne smemo pozabiti, da smo mu mnogo, mnogo dolžni.

Zaključujem svoje poročilo z željo, da bi moj naslednik k letu osorej v svojem poročilu lahko izpustil grajo, mimo katere jaz letos, žal, nisem mogel iti; želim da bi mogel razgrniti pred prihodnjim občnim zborom bolj veselo in aktivno bilanco. Da pa bo to mogoče, prosim vas vse, tovariše in tovarišice, ki ste prišli danes sem: pojdite z ljubeznijo na delo, pojdite od tovariša do tovariša, pridobivajte njih srca za organizacijo, da bo rasla in se razcvitala.

(Dalje prihodnjik.)

Občni zbor Osrednjega društva nižjih poštних in brzojavnih uslužbencev, podružnica Celje, se je vršil dne 9. marca t. l. Predsednik tov. Cergolj otvori občni zbor radi nesklepčnosti šele ob 15. s pozdravom na navzoče člane (26 po številu), naznanj dnevni red se spominja umrlih tovarišev v minulem letu. Vznak sožalja se navzoči dvignejo s sedežev. Nato poda poročilo podružnice v prošlem letu in sicer: 1.) Poročilo delegata o občnem zboru centrale; 2.) poročilo tajnika in blagajnika; 3.) volitev novega odbora, 4.) slučajnosti. Iz tajniškega poročila je razvidno, da je imel odbor v minulem letu 1 občni zbor, 1 izredni obč. zbor, 11 odborovih sej, 4 širše odborove seje in 4 sestanke. Nadalje poroča o združitvi s podružniškim društvom (skupina Celje) in končno povod o razveljavljenju izrednega občnega zbora. Iz blagajniškega poročila je razvidno, da

je imela podružnica v minulem letu 28.816 D 23 p dohodkov in 23.718 D 94 p izdatkov, čisti ostanek znaša torej 5097 Din 29 p. Pregledovalci računov predlagajo absolutorij, ki se soglasno sprejme. Za leto 1924. so bili izvoljeni ti-le tovariši: predsednik tov. Cergolj, podpredsednik Gruber, tajnik Kavs in blagajnik Gorjanc. Po izčrpanem dnevnem redu zaključil predsednik ob 18. zborovanje.

To in ono.

Zahvala. Podpisana se prav pristočno zahvaljujem vsem poštanim in brzojavnim uslužbencem v Ljubljani za nabrano mi podporo. — Bog plačaj! **Margareta Wels**, vdova poš. poduradnika.

Razvrstitev poštne osebe. V nedeljo 27. tm. je došla razvrstitev poštne osebe v Sloveniji. Novi prejemki, oziroma razlika od 1. maja, se nakažejo v času od 5. do 15. maja Privr. poštarjem in onim, ki niso nakupili let, se je upoštevala samo službena doba od 21. starostnega leta naprej. Vse prejšnje poslovno osebe (privr. poštarji, poštarji, oficijanti) je uvrščeno v II. kategorijo.

Društvo poštних upravnikov v Sloveniji opozarja vse, tudi nevlanjenje tovariše in tovarišice, da se bo vršil redni občni zbor, kakor smo že javili v zadnjem „Pošt. Glasniku“, dne 4. maja 1924. po dohodu opoldanskih vlakov na Zidanem mostu (Hotel Juvančič), na katerega se vsi še enkrat tovariško vabijo.

Poštni dom v Zagrebu. Zagrebški, oziroma sploh hrvatski poštini in brz. nameščenci so začeli velipotezno akcijo za zgradbo lastnega doma in sanatorija. Da si pridobe potrebno glavnico, so priredili v vseh pokrajinah države veliko loterijo, od katere si obeta odbor za zgradbo poštne doma velike dohodke. — Slovenija pa kar spi. Še pred 4 leti se je osnoval sličen odbor, nabralo se je tudi par tisočakov, toda niti ne vemo, kje raste še tisto kamenje, s katerim se bo gradil slovenski poštini dom.

Listnica uredništva. Sotrudnike in društva, ki nam pošiljajo različne objave, prosimo, da pišejo razločno in sicer s črnilom ter samo na eni strani pole. Nekateri hočejo vtihotapiti v list pavšalne napade in sumičenja na posamne pošte ali na direkcijo. Takim ne moremo dati našega resnega strokovnega lista na razpolago. Vsako upravičeno kritiko objavimo, če pokaže kritik s prstom na krivca, pavšalne napade pa bomo v bodoče odklonili.

Darovi za tiskovni sklad. Tvrška Josip Urbančič 25 Din. Jugoslovanska banka 25 Din, Slavenska banka 100 Din in Franc Kolman 100 Din. Najlepša hvala!

Občni zbor gospodarske zadrage. Opozarjamo še enkrat vse člane na občni zbor Gospodarske zadrage poštних nameščencev, ki se bo vršil v soboto 3. tm. ob pol 8. zvečer v pismonoški dvorani glavne pošte. Pozivamo vse člane, da se tega občnega zbora zanesljivo udeležijo.

F. PLETERSKI

trgovina z usnjem

Ljubljana, Vodnikov trg 5

Poštним nastavljenecem po pošti

Na drobno!

Na debelo!

Pri niski ceni! **Ign. Žargi**, Ljubljana

Nudi cenjenim odjemalcem veliko izbero potrebščin za krojače in šivilje. Velika izbora nogavic, rokavic in površnih ženskih volnenih jopic ter razno moško, damsko in otročje perilo, svilene, pletene samovoznice i. t. d.

Vse po primerno znižanih cenah!

Najboljšo banaško pšenično moko oddaja najceneje tvrd.

A. VOLK, Ljubljana,

RESLJEVA CESTA ŠTEV. 24.

Ljubljanska gradbena družba z o. z.

LJUBLJANA, Rimska cesta 13, telefon 527

Gradbeno podjetje, tehnična pisarna, parna žaga, tesarstvo za stavbe in pohištvo.

Manufakturna veletrgovina

FELIKS URBANC, LJUBLJANA

Sv. Petra cesta šte. 1

priporoča svojo veliko zalogo raznovrstnega blaga po niskih cenah. (22)

A. ŠINKOVIC nasl. K. SOSS

modna trgovina za dame in gospode

LJUBLJANA, Mestni trg številka 19
Prodaja po konkurenčnih cenah

„ZORA“

družba z o. z.

Ljubljana, Dunajska c. 33.

nudi najceneje

prvoradni bencin in petrolej
amerikanska strojna, mazilna in cilindri-olja, karbolinej
strojne masti, modro galico, žveplo itd.

Se priporoča

na novo urejena modna in konfekcijska trgovina

Fran Lukić

Pred Skofljo šte. 19

Avto vozi

brez bencina! Kuri z bukovim ogljem!

Jugo-Hag, Ljubljana

Bohoričeva ulica šte. 24. Telefon šte. 560

Veliko škodo si delate sami, ako kupite blago drugje preden si ne ogledate niskih cen v trgovini „DANICA“, Majzelj & Rajselj, Ljubljana

Turjaški trg šte. 1, (bivša Preskrbovalnica).

Velika zaloga blaga, hlačevine, žameta, kontenine, tiskovine, barhenta, flanelc, odej, pletov, nogavic, rokavic, kravat, srajc, ovratnikov, predpasnikov, jopic ter najrazličnejšega drugega blaga. — Istopam zaloga usnja vseh vrst. Postrežba vestna in točna.

POZOR!

POZOR!

Žarnice, likalnike, kuhalne lonce, lestenec in vse vrste električnega materijala po najnižjih cenah dobite pri tvrdki

Karol Bastiančič

centrala Ljubljana, palača Kred. banke, III. nadstr.

Uradnikom dovolim 10 % rabata!

SCHNEIDER & VEROVSEK

trgovina z železnino na drobno in debelo. Največja zaloga strojev in orodja za poljedelstvo in industrijo, kakor tudi bogata izbira vsakovrstne kuhinjske posode in vsega v železninarsko stroko spadajčega blaga.

LJUBLJANA, DUNAJSKA ŠTEV. 16.

Pri nakupu blaga

za moške obleke

kakor sukna, ševjota za površnike in ranglane, kamgarna za obleke in modne hlače, duoble štofa za zimske suknjiče in površnike, od katerega ima veliko in lepo izbiro, se priporoča tvrdka

M. MIKLAUČ, LJUBLJANA

Lingarjeva ulica, Medena ulica in Pred Skofljo.

Znižane cene. Solidna postrežba!

Odgov. urednik Konrad Šegula, Ljubljana. Izdaja Zveza poštних organizacij za Slovenijo v Ljubljani.

Tiska »Narodna Tiskarna« v Ljubljani.

Razširjajte „POŠTNI GLASNIK“!

AMERIKANSKI PISALNI STROJ

Zastopstvo za Slovenijo

Franco Bar, Ljubljana, telef. 470

Cankarjevo nabrežje 5.

Špecialna mehanična delavnica.

Zaloga:	Tovarna pohištva	Tovarna:
Kongresni trg št. 12	I. I. NAGLAS	Trnovski pristan št. 8-10
Pošt. ček. zav. št. 11.226	LJUBLJANA	Ustanovljena leta 1847
	Telefon številka 196	

se priporoča za vsa pohištvena dela, kakor tudi za oblaženo pohištvo. Izdelava solidna in najnižje cene.

MANUFAKTURNA IN MODNA TRGOVINA

F. NOVAK

LJUBLJANA, Kongresni trg 15.

Najnižje cene.

Zahtevajte cenike.

POŠILJA TUDI VZORCE.

GOSPODARSKA ZVEZA z. z. o. z. LJUBLJANA

Dunajska cesta 29 - Telefon 137 - Brzovjav: Gospodarska Ljubljana

1. Blagovni oddelek:
a) poljedelski pridelki in mlevski izdelki,
b) krmila,
c) kolonija no blago.	b) tovarna mesnih izdelkov,
c) hladilnica,
d) izdelovanje umetnega ledu.
2. Kmetijski in strojni oddelek:
a) poljedeljski in drugi stroji
b) semena, umet. gnojila,
c) cement, bencin,
d) galica, žveplo.	4. Lesni oddelek:
a) nakup in prodaja lesa ter oglja,
b) lastne parne žage, lastna parketna tovar.
3. Mesni oddelek:
a) izvoz goveje živine in prašičev,	5. Vinski oddelek:
a) domača in tuja vina v sodih in buteljkah,
b) vse vrste žganja, konjak, špirit.

ALOJZIJ LENČEK nasl. SIN

Stavbeno kleparstvo
trgovina s kleparskimi izdelki
Ljubljana, Sv. Petra cesta šte. 29.

A. & E. SKABERNE

LJUBLJANA, Mestni trg 10
priporoča svojo **veliko zalogo manufakturnega blaga** po najzmernejših cenah
Dobro! Poceni!

Priporoča se vam
modna trgovina

T. EGER Ljubljana
Sv. Petra cesta 2.

Josip Petelinc

Sv. Petra nasip 7.

priporoča najcenejši nakup potrebščin za krojače, čevljarje in šivilje, modno blago, palice, tovarniška zaloga najboljših šivalnih strojev „GRITZNER“ v vseh opremah za obrt. Kayser, Adler za čevljarje in krojače.

Fran ŠKAFAR, Ljubljana

Rimska cesta 16

Mizarstvo s parno silo. Bogata zaloga modernega pohištva ter ameriške pisarniške rouleaux-oprave.

SLOGRAD

Glavna gradbena in industrijska d. d.
Telefon interurban 180.

Tehnična pisarna LJUBLJANA, Spodnja Siška
Frankopanska ulica 151.

Izvršuje: stanovanjske hiše, trgovska poslopja, moderne industrijske zgradbe, betonske in železobetonske konstrukcije, vse vrste vodnih naprav na podlagi 25 letnih izkušenj. **Specialiteta:** železobetonske cevi za vodne naprave in vodovod.

Zastopa: Patent Dr. inž. Emperger-a za izvrševanje konstrukcij iz armiranega betona z litoželeznimi vložkam za visoke tlačne napetosti (kakor pri skladiščih, silo-mostovih in podobno). **Izdeluje:** vse vrste tehničnih projektov in statičnih proračunov. Parna žaga.

Tvrška J. in I. Goričar - „Pri Ivanki“

Ljubljana, Sv. Petra cesta 29

nudi vsakovrstno manufakturno blago za moške in ženske obleke in za perilo, svilene in volnene rute, šerpe, nogavice, kravate, ovratnike. Opreme za neveste. Oglejte si blago in cene, preden kupite drugje!

Specijalna trgovina an roko izdelanih, posebno trpežnih čevljev za delavce in lovce, kakor tudi luksuznih čevljev, ki jih nudi proti kakršni konkurenčni ceni razpošiljalnica „**GARANCIJA**“

J. Gagel, Ljubljana Sv. Petra c. 7
Zahtevajte cenik!

POZOR!

Predno si nabavite pohištvo, oglejte si pri domači tvrški

Josipa Andlovica v Komenskega ul. 28
zalogo od najpriprostejšega do najfinejšega pohištva. Sprejemajo se vsa mizarška naročila, ki se izdelujejo v lastni delavnici z najnovejšimi stroji: Karlovska cesta 22. — Cene zmerne!

Semena

na debelo in drobno
za polje in vrt priporoča

Sever & Komp.
Ljubljana

Prometni zavod za premog

d. d. v Ljubljani

prodaja premoga iz slovenskih premogovnikov

vseh kakovosti, v celih vagonih po originalnih cenah premogovnikov za domačo uporabo kakor tudi za industrijska podjetja in razpečava na debelo

inozemski premog in koks

vsake vrste in vsakega izvora ter priporoča posebno prvovrstni čehoslovaški in angleški koks za livarne in domačo uporabo, kovaški premog, črni premog in brikete

Naslov: **Prometni zavod za premog d. d. v Ljubljani,**
Miklošičeva cesta šte. 15, drugo nadstropje.

Manufakturna trgovina **J. KOSTEVC** Ljubljana, Sv. Petra cesta 4

Priporoča nakup za spomladansko sezijo v veliki izbiri češkega in angleškega blaga.

Cene strogo solidne — postrežba točna.

„GROM“

carinsko-posredniški in špedicijski biro
LJUBLJANA, KOLODVORSKA ULICA ŠTEV. 41.
Podružnice: Jesenice, Maribor, Rakek, Zagreb.
Telefon 454. Trst. Telefon 454.

Tvornica pečatnih znamk, stampilij in emajliranih tablic

ANTON ČERNE

Ljubljana graver Ljubljana
Pečati, klišeji, šablone, plombne klešče, vzvodne tiskalnice, štance, modeli za predtiskanje perila, numeratorji, gozdna kladiva itd.

Telefon št. 426.

Telefon št. 426

Stavbeno podjetje

Ivan Ogrin, Grubarjevo nabrežje šte. 8

se priporoča za vsa stavbena dela, ter nudi po zelo nizkih cenah opeko vseh vrst in cementne cevi.

Lastna opekarna na Crnučah. Zaloga tudi v Ljubljani.

Medič-Zankl

družba z o. z. v Ljubljani
tovarna kemičnih in rudninskih barv in lakov
Centrala Ljubljana. Podružnica Maribor.

Skladišče: Novi Sad.

Ljubljana: Telefon 64. Brzjavni: MERAKL
Ljubljana: Poštni predal 120.

Emajlni laki. Pravi firnež. Barve za pode. Priznana najboljša in zanesljiva kakovost barve za obleke, vse vrste barv, suhe in oljnate, mavec (Gips), mastenec (Federweis), strojno olje, karbolinej, steklarski in mizarški klej, pleskarski, slikarski in zidarski čopiči, drugi v to stroko spadajoči predmeti. (22)

Stroji za obdelovanje lesa. Turbine, transmisije, zvonovi, železo in kovinolitvarna

Strojne Tovarne in Livarne d. d. Ljubljana

Dunajska cesta šte. 35

Zadružna gospodarska banka d. d. Ljubljana

Miklošičeva cesta 10. (v lastni palači vis-a-vis hotela Union).

Račun poštno-ček. urada Ljubljana št. 11.945, Zagreb 39.080.

Podružnice: Djakovo, Maribor, Sarajevo, Sombor, Split, Sibenik. — Ekspozitura: Bled.

Telefon šte. 57 in 470.

Kapital in rezerve skupno nad Din 15.000.000.—

Vloge nad Din 125.000.000.—

daje trgovske kredite, eskomptira menice, lomardira vrednostne papirje, daje v najem jeklene shrambe za vrednote kupuje in prodaja kar najboljše tuje valute in devize, sprejema vloge na tekočem računu in na vložne knjižice ter preskrbuje vse bančne transakcije pod najugodnejšimi pogoji.

Pooblaščen prodajalec srečk Državne razredne loterije.

LJUBLJANA
Mestni trg 5.

O. BERNATOVIČ

konfekcijska
trgovina